

אברהם חלפי: שלושה שירים

פעם הורשתי

פעם הורשתי שרוול מעילי
למי
שמגבצתי שמוטה לו
עד חצי המצח
וצפצפנית על כל.

אלה תיי אדם. מאשפות
ירים המגבצת. קדה יחיה
וישיר.

למה לא? בלויית
כלי-נגן.

ויש גם כוכב לפתאם כמו מאחר
בנשפי. והוא גרגיר
של שמים.

השיר עשוי דיו

השיר
עשוי דיו שחורה –
חרות רמזי סודות.
הוא כתב
על שד.

ואני אז אומר: באמת הללויה.
באמת.

הוא מתרז שורות
דוקרות הלב

הדומיה שקטה כל-כך

הדומיה שקטה כל-כך
 כמו דוממת היא לתוף רמקול
 של מות.
 עוד נשימה. ועוד אחת. ועוד –
 ואני ענן עפר
 כי מעפר

לא, לא. גופי יצעק אימת קולו
 שלא ולא.

בין מלאכי אלמות משמחי בריות
 שנותי אחג.
 ועל פני לוח השעות של זה הנצח
 מחוג ירדף מחוג.

ומה? דקור למות
 ומחיה
 בכל קני החוץ שלפנים.
 אבל בפנים –

בפנים
 הוא צרור פרחי פוכב
 לזכר משהו.